

VaYishlach ⁸⁻²

En (hij) zond

Genesis 32:13 (14 Heb.) – 29 (30 Heb.)

By Ketril Blad

And Jacob was left alone. And a man wrestled with him until the breaking of the day. When the man saw that he did not prevail against Jacob, he touched his hip socket, and Jacob's hip was put out of joint as he wrestled with him. Then he said, "Let me go, for the day has broken." But Jacob said, "I will not let you go unless you bless me." And he said to him, "What is your name?" And he said, "Jacob." Then he said, "Your name shall no longer be called Jacob, but Israel, for you have striven with God and with men, and have prevailed." (Gen. 32:24-28 ESV)

En Jacob was alleen gelaten. En een man worstelde met hem tot het aanbreken van de dag. Toen de man zag, dat hij tegen Jacob niet de overhand had, raakte hij zijn heupgewricht, en Jacobs heup sprong uit de kom als hij met hem worstelde. Toen zei hij: "Laat mij gaan, want de dag is aangebroken." Maar Jakob zei: "Ik laat u niet gaan tenzij u mij zegent." En hij zei tot hem: "Wat is uw naam?" En hij zei: "Jacob." Toen zei hij: "Uw naam zal niet meer Jakob genoemd worden, maar Israël, want je hebt met God en met mensen gestreden, en hebt de overhand gehad." (Gen. 32:24-28 ESV)

Wat gebeurde met Yaakov in dat gevecht?

At last Yaakov was left alone. That was what the Eternal wanted. He wanted to deal with him alone and He sent a heavenly messenger to wrestle with him. This is the final fight to prepare our father for the entry in the promised land. The fight with the angel is a summary of the entire struggle between Yaakov and the Eternal along his 97 years of life. Yaakov wanted to get things done his way and on his own strength, but the Eternal wanted to weaken his trust in himself so He could manifest His supernatural strength and do things His way. The Eternal wanted to take Yaakov to a breaking point in which he would acknowledge and accept that he had been an impersonator, a deceiver, as his brother Esav had said: "Is he not rightly named Jacob? For he has supplanted me these two times." (27:36a NKJV) When the angel noticed that he couldn't fight the strength of Yaakov's ego, he gave him a blow in the strongest part of the human body. So Yaakov was left handicapped not being able to trust his physical strength anymore. Then, in order to receive a blessing he had to say his name out loud.

Eindelijk werd Yaakov alleen gelaten. Dat was wat de Eeuwige wilde. Hij wilde met hem alleen omgaan en Hij zond een hemelse boodschapper om met hem te worstelen. Dit is de laatste strijd om onze vader voor te bereiden op het ingaan in het beloofde land. Het gevecht met de engel is een samenvatting van de hele strijd, doorheen zijn 97 jaar leven, tussen Yaakov en de Eeuwige. Yaakov wilde dingen zijn manier gedaan krijgen en op eigen kracht, maar de Eeuwige wilde zijn vertrouwen in zichzelf verzwakken, zodat Hij Zijn bovennatuurlijke kracht kon manifesteren en de dingen op Zijn manier doen. De Eeuwige wilde Yaakov naar een breekpunt brengen waarin hij zou erkennen en accepteren dat hij een imitator, een bedrieger, was geweest zoals zijn broer Esav had gezegd: "Wordt hij niet terecht Jacob genoemd? Want hij heeft mij deze twee keren verdrongen." (27:36 een NKJV) Wanneer de engel merkte dat hij niet de kracht van Yaakov ego's kon bevechten, gaf hij hem een klap in het sterkste deel van het menselijk lichaam. Zo bleef Yaakov gehandicapte achter, niet meer in staat om op zijn fysieke kracht te vertrouwen. Daarna moest hij, om voor een zegen in aanmerking te komen, hardop zijn naam zeggen.

It was necessary that he admitted that his name was “one who supplants or replaces” which implies that there was something in him that was not good before the Eternal, because it meant that he would be able to recur to lies, tricks, deceit and theft in order to achieve material and spiritual benefits. In that very moment Yaakov’s deceitful character was exposed to the light of that One who sees all, and Yaakov couldn’t but cry, broken, as it is written in Hosea 12:2, 3-4: “The LORD... will punish Jacob according to his ways; he will repay him according to his deeds. In the womb he took his brother by the heel, and in his manhood he strove with God. He strove with the angel and prevailed; he wept and sought his favor. He met God at Bethel, and there God spoke with us” (ESV)

In that hurt the blessing and the victory were. Yaakov received a new name which implies a new way of being, a new identity. When one humbles oneself, one is also lifted up, and when our father Yaakov humbled himself as much as he could, the Eternal could finally rectify – make *tikkun* – of his character.

If He could do it with Yaakov at his 97 years of life, He can do it with us if we are humble and let Him mould us in liking of his great Model for men, the Son of Man.

May the Eternal take us to perfection,

Het was nodig dat hij toegaf dat zijn naam was "iemand die verdringt of vervangt," hetgeen betekent dat er iets in hem was dat voor de Eeuwige niet goed was, omdat het betekende dat hij zou kunnen terugkeren naar leugens, trucs, bedrog en diefstal om materiële en geestelijke profijt te bekomen. Op dat moment werd Yaakov’s bedrieglijke karakter blootgesteld aan het licht van die Ene die alles ziet, en Yaakov kon alleen maar huilen, gebroken, zoals het is geschreven in Hosea 12:2, 3-4: "De HEER ... zal Jacob straffen volgens zijn wegen, hij zal hem terugbetalen naar zijn daden. In de schoot nam hij zijn broer bij de hiel, en in zijn mannelijkheid wedijverde hij met God. Hij wedijverde met de engel en de kreeg de overhand, hij huilde en zocht zijn gunst. Hij ontmoette God in Bethel, en daar sprak God met ons "(ESV)

In die pijn was de zegen en de overwinning. Yaakov kreeg een nieuwe naam die een nieuwe manier van zijn, een nieuwe identiteit inhield. Wanneer men zich vernedert, wordt men ook opgetild, en toen onze vader Yaakov zich zoveel als hij kon vernederde, kon de Eeuwige eindelijk zijn karakter corrigeren - *tikkun* maken.

Als Hij het met Yaakov op zijn 97ste kon doen, kan Hij het met ons doen als we nederig zijn en Hem toelaten ons te vormen naar zijn grote Model voor de mens, de Zoon des Mensen.

Moge de Eeuwige ons naar volmaaktheid leiden,

Ketriel